

være nødsaget til at indskrænke varelageret i den sidste del af forpagtningstiden med generel salgsnedgang til følge. Bortforpagteren vil normalt kunne udnytte det overtagne varelager enten ved selv at sælge det under en efterfølgende selskabsdrift af salgslægget eller ved at sælge det til en ny forpagter.

En væsentlig del af driftsmateriellet anskaffes naturligtvis af bortforpagteren, men i praksis skal forpagteren selv anskaffe et vist driftsudstyr, herunder navnlig vaskeanlæg, der kan løbe op i meget betydelige beløb. Det er derfor nødvendigt for at sikre forpagteren rimelige vilkår i tilfælde af opsigelse, at bortforpagteren forpligtes til at overtage sådant materiel til en rimelig pris.

Bortforpagteren vil typisk have mulighed for at anvende materiellet enten i forbindelse med en efterfølgende selskabsdrift af salgslægget eller i forbindelse med indgåelse af et nyt forpagtningsforhold.

Det understreges, at det foreslåede § 3 a, stk. 4, ikke forpligter forpagteren til at afstå varelager og materiel.

Til nr. 4

§ 4 i lov om benzinforhandlerkontrakter indeholder et generelt forbud mod ydelse af sådanne tilskud eller andre subsidier, der kan medføre ulighed i vilkårene for erhvervsudøvelsen i detailledet.

Der er endnu ikke anlagt nogen sag om overtrædelse af § 4, men anklagemyndigheden behandler flere anmeldelser.

Under behandlingen af disse anmeldelser er der blevet rejst det spørgsmål, om § 4 kun omfatter en leverandørvirksomheds forskelsbehandling af sine forhandlere og de salgslæg, som den pågældende leverandørvirksomhed selv driver. Konsekvensen af en sådan fortolkning vil være, at § 4 slet ikke kan anvendes

på de leverandørvirksomheder, der enten kun har selskabsdrevne salgslæg eller kun forhandlerdrevne.

Det ville imidlertid have uheldig virkning for konkurrenceforholdene og dermed for forbrugerne, såfremt et leverandørselskab havde fri adgang til at yde tilskud til sine egne anlæg, således at disse i en periode kunne sælge til kunstigt lave priser. Derved kunne konkurrerende anlæg blive udkonkurreret, således at der derefter ville være mulighed for en kraftig forøgelse af salgspriserne.

Da noget sådant klart vil være i strid med formålet med § 4, foreslås tilføjet til præcisering af bestemmelsen, at den gælder enhver forskelsbehandling, også forskelsbehandling til skade for salgslæg, der synes af andre leverandører.

Til § 2

Bortset fra § 1, nr. 3, indeholder lovforslaget ikke principielle ændringer af de gældende regler, og der er således ikke behov for nogen lang periode før lovens ikrafttræden med henblik på de berørte parter mulighed for at indrette sig på de nye regler.

§ 1, nr. 3, må derimod karakteriseres som en principiel ændring af den gældende retstilstand, hvorefter der gælder frihed med hensyn til indholdet af forpagtningskontrakter, og det er derfor fundet rimeligt at bestemme, at loven ikke træder i kraft straks ved bekendtgørelsen i Lovtidende. På den anden side er det af afgørende betydning for opfyldelsen af lovforslagets hensigt, at loven får virkning også for kontrakter, der er indgået før ikrafttrædelsestidspunktet.

En tilsvarende bestemmelse fremgår af § 6, stk. 2, i lov om benzinforhandlerkontrakter for så vidt angår de kontrakter, der omfattes af loven, og dette har ikke i praksis givet anledning til problemer.